

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 06/60810 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Dordrecht, van 10 juni 2008 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 17 november 2006 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, voor zover thans van belang, een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 10 juni 2008, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Dordrecht, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 7 juli 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. T.M.A. Claessens, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. S. Zwemstra, ambtenaar van Staat.

w.g. Claessens
lid van de enkelvoudige kamer

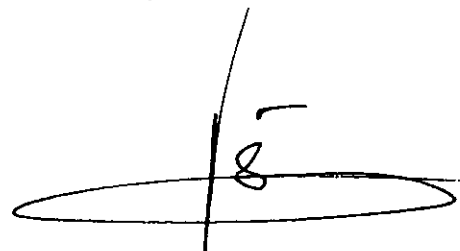
w.g. Zwemstra
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 31 oktober 2008

91-574.

Verzonden: 31 oktober 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line underneath.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Dordrecht
Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer

procedurenummer: AWB 06/60810, V-nummer:

uitspraak van de enkelvoudige kamer

inzake

eiser,
gemachtigde: mr. drs. E.W.B. van Twist, advocaat te Dordrecht,

tegen

de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie te 's-Gravenhage, thans de
Staatssecretaris van Justitie, verweerder,
gemachtigde: mr. T. Hartsuiker, ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst.

1. Ontstaan en loop van het geding

Bij besluit van 17 november 2006 (hierna: het bestreden besluit) heeft verweerder de
aanvraag van eiser tot verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als
bedoeld in artikel 28 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) afgewezen en heeft
verweerder geweigerd eiser ambtshalve een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd
te verlenen op grond van artikel 14, eerste lid, aanhef en onder e, Vw 2000.

Tegen dit besluit heeft eiser bij faxbericht van 12 december 2006 beroep ingesteld.

De zaak is op 16 januari 2008 ter zitting van een enkelvoudige kamer behandeld.

Eiser is ter zitting verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde.

Verweerder is verschenen bij gemachtigde.

Voorts is ter zitting verschenen de heer Masik, tolk.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 31, eerste lid, Vw 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een
verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 afgewezen indien de
vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden
die, hetzij op zich zelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening
vormen.

Ingevolge artikel 14, eerste lid, aanhef en e, Vw 2000 is verweerder bevoegd ambtshalve een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd te verlenen.

2.2. In het bestreden besluit stelt verweerder zich op het standpunt dat het asielrelaas van eiser ongeloofwaardig is en dat eiser niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b, c, d, e of f, Vw 2000. Voorts heeft verweerder in het bestreden besluit overwogen dat eiser niet voldoet aan de voorwaarden voor het verlenen van een verblijfsvergunning op grond van het beleid inzake vreemdelingen die buiten hun schuld Nederland niet kunnen verlaten, zodat hij niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning regulier op grond van artikel 14, eerste lid, aanhef en onder e, Vw 2000.

2.3. In beroep heeft eiser het volgende aangevoerd.

Bij het bestreden besluit heeft verweerder de zaak op dezelfde manier afgedaan als in het ingetrokken besluit van 24 mei 2006, zonder dat toe te lichten. Gelet hierop is het bestreden besluit niet voldoende begrijpelijk.

Dat verweerder niet kan inzien waarom eiser niet is opgepakt en dat eiser legaal is uitgereisd naar Jordanië, maakt zijn asielrelaas niet ongeloofwaardig. Het doel van de autoriteiten is het beschadigen van de reputatie van eiser. Het uiten van een verdenking, de regelmatige gesprekken en het wereldkundig maken daarvan zijn voldoende om dit te bewerkstelligen. Eiser wijst er in dit verband op dat zelfs zijn eigen familie hem grotendeels heeft verstoten. Voor wat betreft de uitreis wijst eiser op de ambtsberichten over Irakezen die in Jordanië verblijven. Niet valt in te zien waarom de daarin beschreven regelingen niet worden toegepast op anderen dan Irakezen. Vaststaat dat illegale grensoverschrijding voorkomt en dat de mogelijkheden voor legale grensoverschrijding nog veel groter zijn, zodat niet valt in te zien waarom eiser niet met behulp van zijn Palestijnse paspoort de grens zou hebben kunnen passeren. Gelet op hoofdstuk 8 van het ambtsbericht van 12 april 2002 over Jordanië moet als vaststaand feit worden aangenomen dat Palestijnen geen inreisvisum nodig hebben of een dergelijk visum voor tien Jordaanse Dinar kunnen kopen en dit visum bij elk politiebureau kunnen laten verlengen. Het is dan ook niet aannemelijk dat de Jordaanse autoriteiten voor eiser veel belemmeringen hebben opgeworpen. Het asielrelaas van eiser is in lijn met hetgeen uit openbare bron bekend is en verweerder had dan ook moeten overgaan tot statusdeterminatie.

Ten onrechte heeft verweerder niet getoetst aan artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, Vw 2000. Eiser heeft naar voren gebracht dat eerwraak dreigt en deze dreiging is zodanig reëel dat statusdeterminatie noodzakelijk is. Voorts is van belang dat ingevolge de Definitierichtlijn bescherming moet worden geboden aan mensen die aannemelijk hebben gemaakt dat zij een individueel risico lopen in gebieden die door oorlog geteisterd worden en derhalve een redelijk willekeurig risico lopen, wat hier het geval is. Mede door de chaotische en weinig stabiele situatie loopt eiser een individueel risico.

Ten onrechte heeft verweerder de aanvraag van eiser niet getoetst aan het buiten schuld beleid.

2.4. De rechtbank oordeelt als volgt.

2.4.1. In het bestreden besluit heeft verweerder vermeld dat het besluit van 24 mei 2006 is ingetrokken omdat in dat besluit en in het eerste voornemen niet is ingegaan op de door eiser gestelde problemen in Jordanië. De beroepsgrond dat niet duidelijk is waarom verweerder het besluit van 24 mei 2006 heeft ingetrokken en de zaak bij het bestreden besluit op dezelfde manier heeft afgedaan, faalt dan ook wegens het ontbreken van feitelijke grondslag.

2.4.2. De argumenten die eiser heeft aangevoerd ter onderbouwing van zijn standpunt dat het asielrelaas geloofwaardig is, heeft hij ook aangevoerd in het beroepschrift van 6 juni 2006 tegen het nadien ingetrokken besluit van 24 mei 2006. In het bestreden besluit is verweerder gemotiveerd ingegaan op de argumenten die eiser in het beroepschrift van 6 juni 2006 heeft aangevoerd. De rechtbank ziet geen reden om de desbetreffende overwegingen uit het bestreden besluit rechtens onjuist te achten. Naar het oordeel van de rechtbank kan met het geven van dit oordeel worden volstaan, omdat eiser ter onderbouwing van zijn standpunt dat het asielrelaas geloofwaardig is, heeft volstaan met een enkele herhaling van de in het beroepschrift van 6 juni 2006 aangevoerde argumenten, die naar het oordeel van de rechtbank als gezegd al afdoende waren weerlegd in het bestreden besluit.

2.4.3. In aanmerking genomen dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het asielrelaas van eiser ongeloofwaardig is, is eiser er naar het oordeel van de rechtbank niet in geslaagd aannemelijk te maken dat hij bij terugkeer een reëel risico loopt te worden onderworpen aan een behandeling in strijd met artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden. Ook deze beroepsgrond faalt derhalve.

2.4.4. Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: *Afdeling*), bijvoorbeeld de uitspraak van 20 juli 2007 (LJN BB0917), is van een binnenlands gewapend conflict als bedoeld in artikel 15, aanhef en onder c, van Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (Pb EG 2004, L 304, blz. 12; hierna: *Definitierichtlijn*) sprake, indien een georganiseerde gewapende groep met een verantwoordelijk bevel in staat is op het grondgebied van een land of een gedeelte daarvan jegens de strijdkrachten van de autoriteiten van dat land militaire operaties uit te voeren die aanhoudend en samenhangend van aard zijn. Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling, bijvoorbeeld genoemde uitspraak van 20 juli 2007, is het aan de vreemdeling om aan te tonen dat er sprake is van een binnenlands gewapend conflict als bovenbedoeld. De enkele, niet nader onderbouwde stelling van eiser dat evident is dat er sprake is van een dergelijk conflict is dan ook niet toereikend voor een geslaagd beroep op artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn. De beroepsgrond faalt.

2.4.5. In het bestreden besluit heeft verweerder gemotiveerd overwogen dat eiser niet voldoet aan de voorwaarden voor het verlenen van een reguliere verblijfsvergunning op grond van het beleid inzake vreemdelingen die buiten hun schuld Nederland niet kunnen verlaten. De beroepsgrond die inhoudt dat verweerder niet aan dit beleid zou hebben getoetst faalt dan ook wegens het ontbreken van feitelijke grondslag.

2.4.6. Het beroep is ongegrond.

De rechtbank ziet geen aanleiding voor een proceskostenveroordeling als bedoeld in artikel 8:75, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht.

Gezien het vorenstaande beslist de rechtbank als volgt.

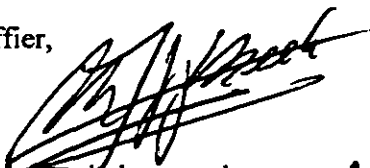
3. Beslissing

De rechtbank 's-Gravenhage,

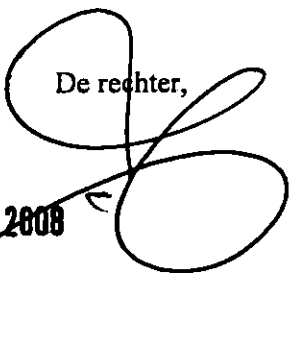
- verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gegeven door mr. J.A.M. van den Berk, rechter, en door deze en mr. M.J.F.J. van Beek, griffier, ondertekend.

De griffier,

De rechter,

Uitgesproken in het openbaar op: **10 JUNI 2008**

Afschrift verzonden op: **10 JUNI 2008**

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier.

Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet geadresseerd worden aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Men wordt verzocht een afschrift van de uitspraak mee te zenden.

Advocatenkantoor

E. W. B. van Twist & Walls

RAAD VAN STATE

INGEKOMEN

- 7 JUL 2008

ZAAKNR. 200805186

AAN: V3

BEHANDELD: DD: PAR:

Mr drs E.W.B. van Twist
 Mr drs J.M. Walls
 Mw mr H.K. Westerhof
 Mw mr C.E. Koopmans
 Mw mr S. Zwiers

Advocaten & Procureurs

Wijnstraat 209
 3311 BV Dordrecht
 Telefoon 078 - 648 91 29
 Telefax 078 - 648 93 69

Stichting Beheer Derdengelden
 ABN AMRO 48.61.47.258

Aan de Raad van State
 De Afdeling bestuursrechtspraak
 Hoger beroep Vreemdelingenzaken
 Postbus 16113
 2500 BC DEN HAAG

== 070 - 3651380 ==

Dordrecht, 7 juli 2008

HOGER BEROEPSCHRIFT (asiel)

Inz.: Darshamy / Staat
 Toevoeging in aanvraag

Reg.nr.RvS: n.n.b.
 Reg.nr.Rb.: Awb 06 / 60810 BEPTDN
 IND: 0605.17.0395
 Appellant: Hamza DARSHAMY
 Geboren: 24 maart 1964
 Nationaliteit: Staatloze

Uitspraak rechtbank: 10 juni 2008

Geeft eerbiedig te kennen,

, geboren op , zonder bekende nationaliteit, verblijvende te , hierna aan te duiden als appellant, kiest te dezer zake domicilie te (3311 BV) Dordrecht aan de Wijnstraat 209 ten kantore van de advocaat en procureur mr C.E. Koopmans, die ten deze als gemachtigde wordt gesteld en als zodanig, zulks met het recht van substitutie, voor hem in rechte zal optreden.

Voor zover noodzakelijk wijst appellant erop dat hij ondergetekende bepaaldelijk heeft gevolmachtigd om in deze het hoger beroep op te stellen, te ondertekenen en in te dienen.

Bij uitspraak van 10 juni 2008 de rechtbank te Den Haag nzp. Dordrecht het beroep van appellant in de asielzaak ongegrond verklaard. Een copie van de litigieuze uitspraak is ingevoegd. De inhoud daarvan dient als hier overgenomen en toegevoegd te worden.

Advocatenkantoor

& Van Twist & Walls

-2-

Appellant kan zich niet verenigen met de uitspraak nu deze strekt tot ongegrondverklaring van het beroep. Bij wijze van grieven daarvan wijst hij op het volgende.

Grief 1

Ten onrechte heeft de rechtbank gemeend dat geen waarde kan worden gehecht aan de motivering van verweerder om een beschikking in te trekken als in een latere fase deze beschikking woordelijk herhaald wordt.

Opmerkelijk in deze zaak is het feit dat verweerder in het AC een beschikking heeft geslagen waarin de aanvraag om toelating van appellant afgewezen werd (24 mei 2006). Deze beschikking is, overigens zonder nadere motivering, ingetrokken. Appellant gaat er vanuit dat aan de intrekking een argument/redenering ten grondslag ligt. Hij kan anders het handelen van verweerder niet plaatsen. Het beroep dat de rechtbank te Dordrecht heeft behandeld ziet op een nieuwe beschikking (17 november 2006). De beschikkingen zijn woordelijk hetzelfde.

In deze is om die reden, na vastgesteld te hebben dat de beide beschikking woordelijk gelijk waren, dezelfde beroepsgronden ingediend. Immers, de eerste maal hadden die beroepsgronden geleid tot intrekking van de beschikking. Niet vermog worden ingezien om welke reden dat bij een gelijke beschikking dan niet zou leiden tot een gelijke intrekking.

Dat ten overvloede later nog stukken zijn ingebracht, maakt dat natuurlijk niet anders.

Grief 2

Ten onrechte heeft de rechtbank aangenomen dat de gebrekkige kenbaarheid van de motivering tot intrekking van de AC-beschikking een rol heeft gespeeld in de argumentatie

De rechtbank overweegt in 2.4.1. dat verweerder de beschikking van 24 mei 2006 heeft ingetrokken naar aanleiding van gebreken in het besluit en eerste voornemen, waar niet is ingegaan op de door eiser gestelde problemen in Jordanie. Appellant wijst erop dat zulks eerst ter zitting door verweerder duidelijk is gemaakt. Uit de beschikking van 17 november 2006 kan dat niet blijken. Immers, die is woordelijk dezelfde als de ingetrokken beschikking.

Aan ter zitting gedane mededelingen kan naar de mening van appellant geen waarde worden gehecht, althans zulks doorkruist het recht op een fatsoenlijke verdediging. Bij gebreke van een kenbare motivering zou appellant moeten hebben geraden wat verweerder heeft bezielde om de AC-beschikking in te trekken, om dan aan te nemen dat hij opnieuw getoetst heeft en tot dezelfde conclusie te komen. Een dergelijke gang van zaken is niet of niet voldoende kenbaar.

Ten onrechte heeft de rechtbank de aanvraag niet opgevat als een (impliciet) beroep op artikel 15c DR zijnde een zelfstandige toelatingsgrond waaraan verweerder had behoren te toetsen

Verweerder heeft in de afwijzende beschikking aangegeven dat niet is getoetst aan artikel 15c DR. Deze rechtsopvatting is onjuist. Nu de subsidiaire toelating niet ziet op een toelating

Advocatenkantoor

E. Van Twist & Walls

-3-

zoals bedoeld in artikel 29 aanhef en onder b Vw moet worden vastgesteld dat de toetsing niet volledig geweest en kan niet worden volstaan met de wijze van afdoening zoals die voor ligt.

Grief 3

Ten onrechte is de rechtbank niet toegekomen aan een toets aan artikel 15c DR.

Naar de mening van appelland is het verweerder die een aanvraag om toelating als vluchteling - alle aanvragen - moet toetsen aan het Verdrag, de wet en het beleid. Het is niet aan de rechtbank om de toets aan te vullen en/of zelf uit te voeren. Echter wanneer een bestuursorgaan zulks nalaat, dan dient de rechtbank op rond van de openbare orde daar zelf aan te toetsen.

De rechtbank had dan ook het (impliciet) beroep op artikel 15c DR zelf moeten beoordelen op haalbaarheid. Een eventuele toets aan de geloofwaardigheid is wat dat betreft niet relevant. Overigens meent appelland dat een dergelijke toets had moeten gebeuren volgens de lijn die Uw Raad heeft uitgezet. Dat er een conflict gaande was ten tijde van het vertrek van appelland uit het Palestijnse gebied staat volgens hem buiten de discussie. Immers, zoveel kan blijken uit de openbare bronnen. Deze zijn deskundigenberichten en worden bekend voorondersteld.

Blijkens de uitspraak meent de rechtbank dat een enkele stelling dat er een binnenlands conflict gaande is in de Palestijnse gebieden niet voldoende is om aan te nemen dat er daadwerkelijk een relevant conflict in de regio speelt. De rechtbank ziet hierbij over het hoofd dat hij ambtshalve geacht wordt acht te slaan op de openbare bronnen zoals ambtsberichten. De inhoud van dergelijke berichten behoeven ter zitting niet voorgehouden te worden, ook niet als de rechtbank deze kennelijk niet kent. De eis om dat wel te doen, is onredelijk.

Grief 4

Gezien het vorenstaande meent appelland dat de litigieuze uitspraak van de rechtbank te Dordrecht geen stand kan houden. Nu de uitspraak dient te worden vernietigd, zal verweerder de kosten van het beroep alsook van het hoger beroep dienen te vergoeden.

WESHALVE

Appelland zich tot Uw Raad wendt en met de verschuldigde eerbied verzoekt:

- het hoger beroep gegrond te verklaren;
- de uitspraak van de rechtbank, waarvan beroep, te vernietigen en de zaak terug te verwijzen naar de rechtbank of verweerder ter verdere afhandeling;

met veroordeling van verweerder in de proceskosten.

Hoogachtend,
Uw dw.,

C.E. Koopmans,
Namens deze E.W.B. van Twist.